УДК 657.25:336.221

ГРИЦУК О.В.
студентка, ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК»
РОМАШКО О.М.
к.е.н., доцент, ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК»

СУЧАСНІ СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Інноваційний розвиток є невід'ємною і активною частиною всіх сфер життєдіяльності суспільства і, зокрема, підприємства як його первинної ланки. Практика господарювання свідчить, що інноваційні перебудови на сучасному етапі розвитку сучасних підприємств можуть не лише забезпечити високі показники економічного розвитку, але й підвищити конкурентоспроможність, їх експортний потенціал, а також допоможуть вирішити економічні, екологічні, соціальні проблеми. Інноваційна діяльність є однією з основних складових процесу забезпечення успішного функціонування підприємств. Тому сучасні економічні умови вимагають інтенсивної інноваційної діяльності, ефективної організації досліджень та розробок, нововведень, зниження інноваційних ризиків, стратегічного управління в інноваційній діяльності кожного підприємства.

Виходячи із зазначених проблем та ситуації, яка склалася на вітчизняних підприємствах стосовно інноваційної діяльності, слід констатувати, що одним зі шляхів покращання стану є розробка стратегії інноваційного розвитку [1].

В якості критерію вибору сучасних стратегій інноваційного розвитку підприємства слід використати стадії його життєвого циклу беручи за основу теорії «довгих циклів» Кондратьєва М. де стадії змінюються в часі хвилеподібно[2].

Стратегія виживання та оновлення застосовується на стадії депресії (зародження) життєвого циклу підприємства, якому відповідає високий рівень інноваційного розвитку. Стратегія повинна передбачати пошук шляхів подолання небезпек для функціонування підприємства, які включатимуть радикальну його структурну перебудову, що в цілому сприятиме протидії та уповільненню розвитку деструктивних процесів і дозволить забезпечити виживання підприємства [2].

Стратегія інтенсифікації зусиль полягає у створенні передумов для виходу з кризи та подолання наслідків загрозливих факторів впливу на основі покращення рівня існуючих позицій функціонування підприємства. Стратегія має на меті розробку на всіх рівнях управління підприємством системи заходів, спрямованих на активізацію інтенсивності використання усіх видів ресурсів праці, енергії, сировини і матеріалів, обладнання, ліквідацію непродуктивних витрат [2].

Стратегія запобігання дії негативних факторів впливу націлена на вихід із стану ризику підприємства та запобігання діям негативних факторів впливу і

повинна забезпечувати перехід до зростання підприємства, тим самим створюючи передумови для забезпечення її безпеки[2].

Стратегія стабілізації та зміцнення досягнутих позицій використовується для підтримання стану безпеки підприємства та створення нових передумов його зміцнення. Стратегія передбачає спрямування зусиль на підтримку збалансованого, диверсифікованого (вертикального, горизонтального та діагонального) розвитку підприємства, підвищення ролі фінансових механізмів, розширення відтворювальних процесів [2].

Основними етапами розробки сучасних стратегій інноваційного розвитку підприємства є:

- визначення загального періоду формування стратегії інноваційного розвитку підприємства;
- діагностика інноваційної діяльності підприємства;
- оцінка сильних і слабких сторін інноваційної діяльності підприємства;
- формування стратегічних цілей інноваційного розвитку підприємства;
- визначення перспектив реалізації розробленої стратегії інноваційного розвитку підприємства;
- організація реалізації стратегії інноваційного розвитку підприємства;
- контроль за реалізацією стратегії інноваційного розвитку підприємства [3].

Ефективне використання інновацій стає вирішальним фактором соціально-економічного розвитку і розв'язання економічних, екологічних, соціальних та інших проблем. Послідовна активізація інноваційної діяльності підприємства за всіма напрямами функціонування дозволяє одержувати нові технологічні процеси, продукцію або форми організації та управління виробництвом, що забезпечує досягнення і зміцнення конкурентних позицій на ринку та вплив на ринкову ситуацію завдяки реалізації інновацій. При цьому функціонування підприємств у довгостроковій перспективі пов'язано з формуванням стратегії розвитку, орієнтованої на посилення інноваційної активності.

Слід зазначити, що реалізація стратегій інноваційного розвитку пов'язана зі значним ризиком для підприємства, найчастіше спровокованим недостатнім досвідом щодо впровадження інновацій.

До того ж вплив невизначеності зовнішнього середовища спричиняє проблеми щодо відсутності гарантій можливості впровадження технологічної ідеї в кінцевий продукт, невизначеності його комерційної реалізації, що викликає необхідність детального прорахунку всіх можливостей інноваційного розвитку [1].

Сучасний інноваційний розвиток підприємства представляє собою процес спрямованої закономірної зміни стану підприємства, що залежить від інноваційного потенціалу цього підприємства та джерелом якого є інновації, що створюють якісно нові можливості для подальшої діяльності підприємства на ринку шляхом реалізації уміння знаходити нові рішення, ідеї та у результаті винаходів.

Під час вибору стратегій в бізнесі, який має справу з інноваціями, важливо в певний момент зупинитись на найкращій можливій стратегії, а вже у процесі її реалізації та постійного перегляду визначити, якими мають бути стандарти. Сучасний вибір ефективної стратегії інноваційного розвитку стає основою успіху інноваційної діяльності. Тільки правильна стратегія невпинного інноваційного просування вперед дає шанси не тільки утримати, але і поліпшити позиції підприємства. Стратегій підприємства може бути безліч, але всі вони базуються на стратегічних альтернативах: повільне зростання; невпинне зростання; звуження.

Сучасні умови господарювання характеризуються негативним впливом кризових явищ, дефіцитом власних інвестиційних ресурсів, високим рівнем інфляції, фінансового ризику, високими відсотковими ставками за банківськими кредитами, низьким рівнем ліквідності, платоспроможності. Тому для того, щоб забезпечити інноваційний розвиток в сучасних умовах господарювання, які характеризуються мінливістю та невизначеністю, підприємства повинні постійно моніторити інноваційну діяльність, визначати її сильні та слабі сторони; виявляти можливості та загрози; розробляти заходи щодо підвищення інноваційного потенціалу як в статиці, так і динаміці. Впровадження контролінгу в управління інноваційною діяльністю підприємства дозволяє вирішити всі завдання, які поставлені перед ним.

Список використаних джерел:

1. Стратегія інноваційного розвитку підприємства / В.М. Орлова// Економічний нобелівський вісник. 2015. - № 1 (8). – с. 85-79

2. Орєхова К.В. Формування інвестиційної стратегії підприємства / К.В. Орєхова // Інвестиції: практика та досвід: науково-практичний журнал. — 2014. — № 21 (листопад). — С. 14–17. — Режим доступу: http://www.investplan.com.ua/?op=1&z=4026&i=2.

3. Стратегія інноваційного розвитку підприємства / О.С. Шавшин, А.С. Шавшин, Shavshin A.S.// Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». Економічні науки, № 3 (25), 2 т., 2017. – с. 167-171